

BLUDOVICKÝ INFORMÁTOR

Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické a. v. • říjen - prosinec 2023 • cena 40 Kč

Abrahámoviny pastora Vladislava Volného

Dne 8. října 2023 byl na nedělní bohoslužbě přítomen bývalý pastor sboru, pan Vladislav Volný. Důvodem bylo jeho kulaté životní výročí a možnost se s ním setkat a popřát mu.

První dárek byl v podobě písní sboru Laudate. Další slova pronesla paní pastor Renata Firlová, která zvolila slova z Bible. Přání jsem pak říkala já: „Milý pane pastore, před třemi lety jsem tady před oltářem stála já a přál jste mi vy. Myslím, že oba nejsme rádi ve středu pozornosti, kdy nám stále někdo přeje a dává dárky. Spíše radši obdarováváme jiné a přejeme jim. Ale přesto dovolte pár myšlenek.

i presbytery Vám přeji hlavně zdraví, radost a lásku v rodinném kruhu a neustálé Boží vedení.“

Reakcí pana pastora pak byla promluva před oltářem, kdy za vše poděkoval a nad mnohým se hluboce zamyslel. Jak jinak.

Vzpomínám, kdy jsem panu Volnému přála i při příležitosti 40. narozenin. Mirka Volná mu tehdy upekla nádherný dort – kufr. A já tenkrát ztratila nit svého promyšleného projevu, který se točil právě kolem kufru. Asociace a myšlenky se vytratily. Byla patrná snaha očima, úsměvem a vším mi pomoci. Naštěstí pak slova naskočila. Od té doby uplynulo 10 let. Ale v těchto dlouhých a zároveň zběsile letících dnech, měsících a letech vykonal spoustu práce. Vzpomenu jen pár věcí. Organizování doprovodných akcí na obnovu varhan, koncerty, jednání s právníky, zastupiteli, a hlavně množství kázání, která jsme s radostí poslouchali. A právě tehdy dostal ke svým narozeninám 5. října 2013 i první výtisk Bludovického informátoru v nové podobě.

Při této vzpomínce je na místě vyzvednout obětavou práci jeho ženy Pavlíny, která při své vytíženosti přemýšlí nad tématy, rozhovory, fotografiemi, které pak použije do dalších dílů. Tím vlastně mapuje celoroční život sboru a tvoří kroniku. Za tuto zásluhou práci moc děkujeme. A nejen za ni, za vystoupení s dětmi, nácviky, za písně v podání Laudate, kterými obohacují některá nedělní rána.

At' se i nadále dílo daří!

– vicekurátorka Jarmila Piechová

Za dobu služby v našem sboru jste nikdy nebyl ten, který by stál stranou, ale organizoval jste, přemýšlel, navrhoval a radil, rozdával úsměvy, stmeloval a měl věci a události ve svých rukou. Mám ráda větu z pohádky „Byl jednou jeden král“, kdy rádce říká králi: Člověk by neměl zestárnout, dokud nezmoudří. A tak mě napadla i v souvislosti s Vámi a vykládám si ji po svém. Věk tady sice je, ale o stárnutí ve vašem případě neuvažují, jelikož z vás stále cítím tu klukovskou duši a toho, kdo říká: Jsem tady, rád tě vidím, pojďme společně něco podniknout. A to, že byste nebyl moudrý, to spíše právě naopak. Jste mistr slova, promluvy, znalec a vášnivý čtenář knih. Právě z nedávno čtené knihy vybírám další větu, která se mi líbí: Nechat věci dít se, je ten nejlepší způsob, aby se staly. Člověk chce mít často vše pod kontrolou a mnohdy je lepší se tolik nesnažit. At' se Vám dějí samé dobré věci, a když náhodou nebude něco podle vašeho a přijdou horší chvíle, starosti, právě moudrost přijmout vše s pokorou se naplno projeví. Za všechny sborovníky

Rozhovor se sborovničkou paní Olgou Kotulovou

Paní Olga Kotulová, která celý život navštěvuje bludovický sbor, bydlí od dětství v Bludovicích na Důlnáku. Její dům stojí na hranici tří dřívějších obcí: Datyně, Šenov, Šumbar. Dlouhé období působila jako pokladní sboru. Jejím oblíbeným dopravním prostředkem je jízdní kolo, které využívá i v tomto období života. V rodině jí přísluší role maminky, tchyně a babičky. Její zesnulý manžel Jan navštěvoval pěvecký sbor a vytvořil elektronickou databázi členů, která je využívána dodnes. Paní Olga připravuje podklady pro gratulace sborovým jubilantům. Zanedlouho sama oslaví své významné životní jubileum.

1. Příští rok budete slavit 80. narozeniny. Na které období života vzpomínáte nejraději?

Nejraději člověk vzpomíná na krásné chvíle prožité v dětství a mládí, zvláště na chvíle prožité na hospodářské škole (později Střední ekonomické škole v Českém Těšíně. Skoro třicet holek z různých míst těšínského Slezska, a přece jsme si výborně rozuměly. Scházíme se dodnes. Příjemné chvíle, na které ráda vzpomínám, jsem prožila v kanceláři farního sboru v Bludovicích. Dnes mi moc chybí rozhovory se spolupracovníky a vůbec se všemi lidmi, kteří do kanceláře přicházeli s jakoukoliv záležitostí.

2. Co rozhodlo o tom, že se bludovický sbor stal Vaším duchovním domovem?

Bludovický sbor je od dětství mým druhým domovem. Tady byli oddáni rodiče, byla jsem zde pokřtěna, konfirmována a měla jsem zde svatbu. Už jako děti jsme s bratrem a maminkou chodili do kostela skoro každou neděli: pěšky skoro 40 minut. Pamatuji si, jak jsme se připojovali ke skupince sborovníků krácejících ze Šenova a jak se k nám cestou připojovali další. Byly to krásné zážitky, zvláště o Vánocích. S bratrem jsme chodili do polské školy u kostela. Na začátku 50. let 20. století byly součástí vyučování hodiny náboženství. Chci poznamenat, že ve třídě byli téměř samí evangelíci, jen dva žáci katolického vyznání. Vyučování probíhalo i v sobotu, proto jsme s kamarádkami po škole navštěvovaly náš kostel a z pavlače sledovaly probíhající svatby. Na to období také ráda vzpomínám.

3. V Datyních se scházela skupina seniorů k biblickým hodinám. Budova, která byla k těmto účelům využívána, dnes chátrá. Většina z účastníků již nežije. Co Vám z tohoto období utkvělo v paměti?

Datynské biblické hodiny byly specifické tím, že se všichni účastníci dobře znali a vždy zde panovala srdečná atmosféra. Pastor přijížděl autem s paní varhanicí. Rádi jsme zpívali ze zpěvníku české i polské písně a poslouchali kázání. Děkujeme Pánu za ty pozeňnané chvíle. Dnes jsou Datyně docela jiné.

4. V profesním životě jste se věnovala účetnictví. Dlouhá léta jste působila jako pokladní sboru. Církev se v nejbližších letech ekonomicky zcela osamostatní od státu. Co myslíte, že činí člověka obětavým a štedrým?

Asi nemyslím pozitivně, jak je to dnes populární, ale myslím si, že naši církev čeká v budoucnu těžké období. Nevím, jestli v mladší generaci je dost štedrých a obětavých členů církve. Myslím, že člověk se rodí s určitými vlastnostmi a potom je vychováván rodinou k laskavosti, obětavosti a ke štedrosti. Budoucnost církve však musíme nechat v rukou Pána církve.

5. Blíží se vánoční svátky. Patří k vašim nejoblíbenějším, anebo máte raději jiné období roku?

Vánoce byly a jsou mými oblíbenými svátky. Zvláště vzpomínám na období, když byly děti malé a předávaly svou radost dospělým. V dnešní době se těším s vnoučaty, ale hlavně se radujeme z narození pana Ježíše.

*Pozwolę sobie z okazji nadchodzących
Świąt Bożego Narodzenia życzyć
wszystkim członkom zboru,
aby święta napełniły ich serca radością
i umocniły w nich wiarę.*

6. Máte nějaký oblíbený biblický verš, ke kterému se ráda vracíte?

Ano. Nejraději se vracím k biblickému textu z Listu do Hebrajczyków (13,5-6):

*Niech życie wasze będzie wolne od chciwości,
poprzestawajcie na tym co posiadacie,
Pan bowiem powiedział:
Nie porzucę cię ani cię nie opuszczę.
Tak więc z ufnością możemy mówić:
Pan jest pomocnikiem moim,
nie będzie się lękał,
Cóż może mi uczyńić człowiek?*

- Děkuji za rozhovor, Pavlína a Vladislav Volní

Zpráva z mimořádného sborového shromáždění

Dne 10. prosince 2023 se po zkrácené ranní bohoslužbě uskutečnilo mimořádné sborové shromáždění. Důvodem jeho vyhlášení bylo hlasování o vybudování 30 parkovacích míst na sborovém pozemku. Shromážděním provázal kurátor sboru Artur Grudziński, který přítomným sborovníkům nastínil diskutovanou problematiku: sbor již několik let řeší problém s chybějícími parkovacími místy pro návštěvníky Starého hřbitova a účastníky bohoslužeb, koncertů a jiných akcí pořádaných v bludovickém kostele. Jelikož by parkovací místa sloužila také pro veřejné účely, vedení města Havířova se nabídlo, že by parkoviště vybuodovalo, a to zcela na jejich náklady. Parkovací místa by stála podél cesty vedoucí od kostela k bráně hřbitova – tedy na ploše, kterou vlastní město. Avšak podle norem určujících rozměry parkovacích míst by bylo potřeba ještě část sborového pozemku městu prodat.

Právě prodej pozemku městu byl nejdiskutovanějším bodem shromáždění. Řada sborovníků vyjádřila obavy, že by byl pozemek prodán městu s podhodnocenou cenou. Pozemky sboru jsou totiž tím nejcennějším majetkem a mohou hrát z pohledu finanční situace sboru v budoucnu velmi důležitou roli.

Prebyster Roman Kubiczek obeznámil sborovníky se zkušeností havířovských katolických sousedů, kteří řešili analogickou situaci. Ti si nechali parkoviště vybudovat rovněž na náklady města, avšak pozemek městu neprodali. Pokud by se však stejná strategie aplikovala i v Bludovicích, zavazovalo by to sbor k udržování těchto parkovacích míst.

V závěru shromáždění se hlasovalo o tom, zda přítomní souhlasí s vybudováním parkoviště a prodejem části pozemku městu. Výsledky dopadly následovně:

Přítomných: 32

Pro: 30

Proti: 1

Zdržel se: 1

O výši ceny, konkrétní podobě projektu a dalších bodech s tím spojených se bude hlasovat až na příštím sborovém shromáždění. Jsem vděčný za každého, komu není budoucnost sboru lhostejná a podílí se svými podněty a nápady na jeho budoucím směřování.

- Frederik Volný

Temat Inwestycji:

Budowa parkingu przy kościele ewangelickim w Hawierzowie - Błędowicach przy ul. Frýdecká

Uzasadnienie planu inwestycyjnego:

1. Uzasadnienie konieczności budowy

Przy ulicy Frýdecká znajduje się stary ewangelicki cmentarz należący do naszego kościoła ewangelickiego w Błędowicach. Cmentarz jest nadal czynny i pełni swoją funkcję podczas pogrzebów oraz otwarty jest dla wszystkich odwiedzających.

Cmentarz nie posiada własnych miejsc parkingowych. Dojście i dojazd do cmentarza w ostatnich latach jest trochę dość skomplikowany, usytuowanie wejścia głównego cmentarza w zakręcie ulicy Frýdecká oraz brak dobrej widoczności przy wejściu i wyjściu z cmentarza niejednokrotnie powodują niebezpieczne sytuacje bezpośrednio na przejściu na przyległej do cmentarza ulicy. Brak miejsc postojowych przy cmentarzu oraz duży ruch samochodowy powodują niejednokrotnie duże utrudnienia w komunikacji na i z cmentarza, nie tylko dla osób odwiedzających ale też i różnych służb pełniących usługę dla naszego cmentarza i kościoła np. podczas pogrzebów czy prowadzeniu porządków na cmentarzu.

W związku z brakiem miejsc parkingowych, w czasie powyższych wydarzeń, pojazdy parkują wzdłuż dróg, co pogarsza płynność i bezpieczeństwo ruchu.

Od kilku lat rozważaliśmy różne możliwości ale aby rozwiązać ten problem, niezbędna jest budowa nowego parkingu dla poprawy bezpieczeństwa ruchu na ulicach Frýdecká i Selská oraz w bezpiecznym i bliskim dostępie do cmentarza.

2. Możliwości umieszczenia inwestycji budowy parkingu

Działka nr. 1289 - grunty orne i są własnością naszego Kościoła ewangelickiego w Hawierzowie - Błędowicach.

Działka nr. 1145/1 - Na tym terenie obecnie znajduje się zieleń, grunty orne i są własnością SmH.

Działka nr. 1288 - są wpisane do katastru nieruchomości jako inne obszary o takim samym przeznaczeniu jak inne drogi i są własnością SmH.

We współpracy z miastem Hawierzów, które podało nam rękę dla możliwości zrealizowania wyżej przedstawionej konieczności budowy parkingu przy starym cmentarzu ewangelickim oraz przy współpracy z biurem projektowym, które zajęło się wypracowaniem różnych możliwych wariant w umieszczeniu miejsc parkingowych powstało kilka propozycji do zatwierdzenia.

Projektując parking, szczególną uwagę zwrócimy na maksymalne wykorzystanie danej powierzchni i utworzenie jak największej liczby miejsc parkingowych, przy jednoczesnym przestrzeganiu obowiązujących przepisów. Wymagana pojemność zostanie określona podczas przygotowywania dokumentacji projektowej w oparciu o praktyczne doświadczenia z organizacji im-

prez kulturalnych i sportowych (szkoła podstawowa, przedszkole i kościół ewangelicki), które cieszą się największą popularnością w tej miejscowości.

Po krótko przedstawia tu 3 warianty a, b, c które wchodziłyby w grę w co największej bliskości naszego cmentarza (załączniki: rys 8.1-warianty a, b, c, rys 8.2 - właściciele gruntów).

Wariant a, b - na rozważanym obszarze nie istnieją sieci inżynieryjne, które wymagałyby przełączeń lub innej ich modyfikacji.

Wariant c - na tym terenie obecnie znajduje się wodociąg, który wymaga przeniesienia na nowy przebieg lub innej modyfikacji w ramach budowy (zgodnie z wymaganiami właściciela linii).

3. Niektóre parametry projektu budowy parkingu

W ramach budowy parkingu powstaną: Nowy parking wraz z drogą dojazdową, Rozwiązania do odwadniania nowych terenów oraz Sadzenie zieleni. Wszystkie obiekty budowlane zostaną zaprojektowane w taki sposób, aby tworzyły jedną, logicznie powiązaną całość.

Nowy parking nie będzie wymagał żadnych specjalnych zabiegów konserwacyjnych, poza normalnymi pracami wykonywanymi na wzór pozostałych parkingów. Droga wzdłuż parkingów będzie miała nawierzchnię asfaltobetonową (2x5cm ABS). W miejscu wyciętej zieleni w sąsiedztwie parkingu zostaną wykonane nasadzenia zastępcze. W zakresie utworzenia maksymalnej możliwej liczby miejsc parkingowych (w projekcie obliczono długość miejsca parkingowego 4,5 lub 5 m, szerokość miejsca parkingowego 2,65 m oraz szerokość jezdni 4,25 m). Miejsca parkingowe wykonane z kostki brukowej 20x20 w kolorze naturalnym, zakończone obrzeżem drogi.

4. Planowane koszty inwestycji budowy parkingu

Ze względu na skalę budowa będzie realizowana jako całość, w zależności od przyznanego środków finansowych z budżetu miasta. Istnieje możliwość rozważenia realizacji obiektu w latach 2024.

Szacunkowe koszty budowy przedstawiają się następująco w zależności od poszczególnych wariantów:

Opcja a - 4 250 000 CZK bez VAT.

Opcja b - 5 000 000 CZK bez VAT.

Opcja c - 3 400 000 CZK bez VAT.

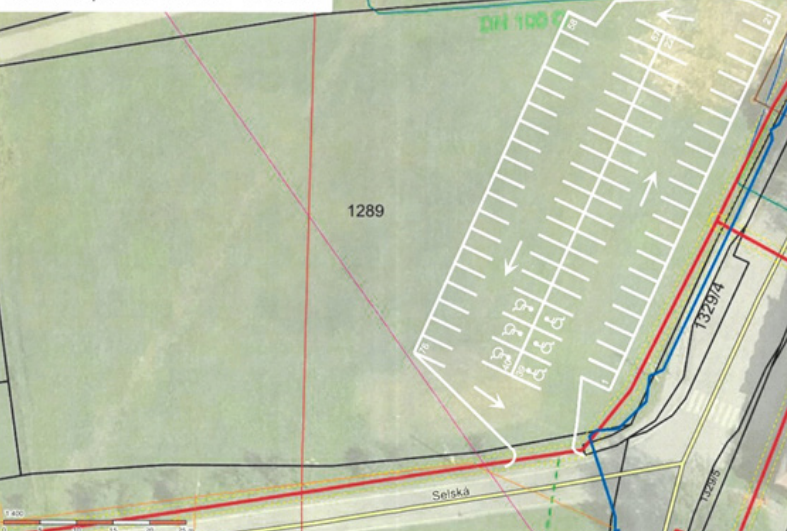
Ceny nie obejmują prac projektowych i kosztów zakupu gruntu.

5. Część rysunkowa - załączniki

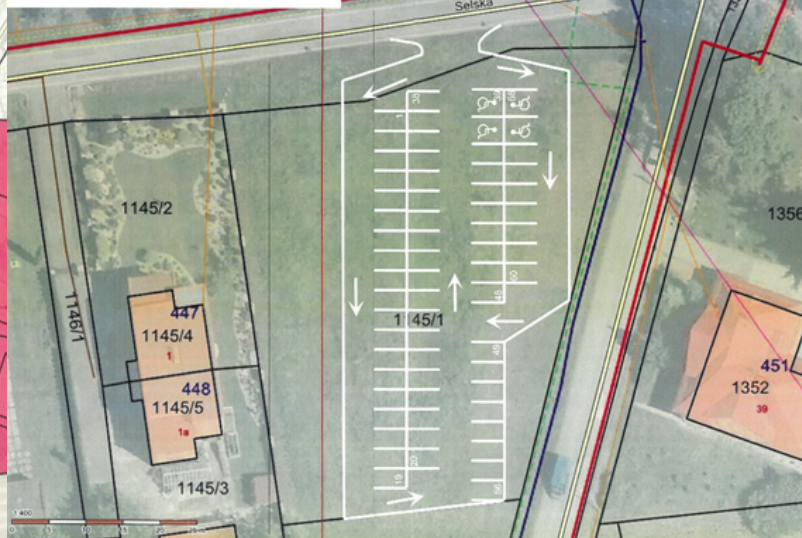
8.2. własnictwi pozemkú

8.1. návrh parkovacích stání - varianta b

8.1. návrh parkovacích stání - varianta a

8.1. návrh parkovacích stání - varianta c

6. Najbardziej interesujące nas wykonanie inwestycji budowy parkingu

Z wszystkich przedstawionych powyżej wariantów wykonania budowy parkingu, najbardziej spodobał się nam wariant c.

Ponieważ:

- w sposób minimalny uszczupła zajęcie naszej działki pod wymaganą inwestycję,
- w sposób maksymalny rozwiązuje nasz problem w bezpiecznym i bliskim dostępie do cmentarza.

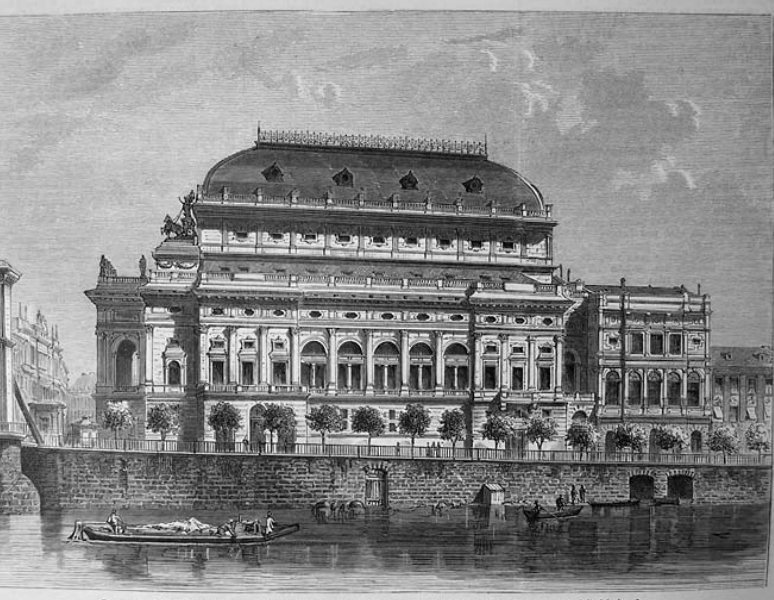
- kurátor Artur Grudziński

Před 140 lety, roku 1883, bylo v Praze slavnostně otevřeno Národní divadlo

Prolog

Národní umělec Bohuslav Záhorský hrál v Národním divadle 30 let. Když v roce 1946 dostal první roli ve hře Karla Čapka „Ze života hmyzu“, dříve než začala zkouška, procházel se tmavými chodbami a zůstal stát na potměnělém jevišti. Opona byla stažená. Najednou za sebou uslyšel tiché kroky. Vedle něj se zastavil starší muž v montérkách a řekl jediné slovo: „Smekni!“ Herec si uvědomil, že má na hlavě klobouk. Ten, který ho napomenul, ukázal prstem na zadní stěnu stažené opony. Bohuš Záhorský četl: „Stojíš na jevišti Národního divadla. Smekni!“

Das neue böhmische Nationaltheater in Prag. Nach einer photographischen Aufnahme von J. Friedrich in Prag.

▲ Národní a Prozatímní divadlo roku 1881, bez jižní přístavby.

Myšlenka, že by v Praze mělo být postaveno české divadlo, žila od konce 18. století. Až v září 1850 byl ustanoven Sbor pro zřízení Národního divadla, v jehož čele stál František Palacký. V březnu 1851 se obrátil k národu s výzvou ke sbírkám Karel Havlíček Borovský. Jenže téhož roku nastoupil v Rakousku absolutismus Alexandra Bacha. Palacký se vzdal funkce, J. K. Tyl a K. H. Borovský roku 1856 umírají. Stihlo se pouze zakoupit pozemek na vltavském nábřeží a vypsat soutěž na projekt divadla. Až v roce 1862 padlo rozhodnutí, že se nejdříve vybuduje divadlo Prozatímní. Bylo malé, těsné, nevyhovující. Jedna skupina nadšenců volala: „Děkujeme Bohu, že máme Prozatímní divadlo.“ A co na to Bedřich Smetana? „Ano, ale prosíme Boha, aby nás z něho brzy vypustil.“ V létě v něm bylo kvůli špatnému větrání takové vedro, že nešly naladit hudební nástroje.

Realizaci stavby Národního divadla neprospěly spory mezi staročechy a mladočechy. Mladočeši v čele s Janem Nerudou vypsalí soutěž na návrh divadelní budovy. Bezkonkurenčně zvítězil novorenesanční projekt architekta Josefa Zítka. A sbírky se rozjely naplno. Pořádaly se akademie, koncerty, bazary, bály, ochotnická představení. I noviny podporovaly toto celonárodní úsilí pod heslem: „Na zdar důstojného Národního divadla.“ Ve zkrácené podobě se proměnilo v pozdrav „Nazdar“. Položení základního kamene se konalo 16. května 1868. Byla to snad největší slavnost v dějinách českého národa. Do Prahy se sjelo 24 zvláštních vlaků, také velké množství vyzdobených vozů; zvláště pestré byly ty moravské. Neruda tuto událost shrnul do jediné věty: „Byl to zas v dějinách českých jeden velký okamžik, každý byl šťasten.“ Kamene do základů Národního divadla byly svázeny z celých Čech a Moravy, jeden poslali i čeští rodáci z Ameriky s nápisem: „Co krev spojí, moře nerozdvojí.“ František Palacký udeřil jako první na žulovou desku zednickým kladivem a promluvil k shromážděným lidem i ke všem budoucím generacím: „Ve jménu národa v Čechách a na Moravě jednotného! Požehnaný Pán Bůh dílo svatyně této, ve které národu českému zjevovati a před oči stavěti se má veškerá pravda i krása.“

František Palacký při poklepu na základní kámen ke stavbě Národního divadla 16. května 1868. ▼

Než se zlatá kaplička mohla slavnostně otevřít, uplynulo 13 let. Ale ti všichni, kteří se zasloužili o to, že navzdory sporům, hádkám, nedostatku peněz a jiným problémům divadlo bylo 11. června 1881 narychlo uvedeno do provozu, byli zklamáni. Na budově vlál rakouský prapor, sbor Hlahol zpíval na jevišti rakouskou hymnu, to všechno se dělo na počest novomanželů – rakouského prince a belgické princezny. Zazněla slavnostní předehra k opěře „Libuše“ Bedřicha Smetany, princ odešel po prvním jednání, princezna se ceremoniálu na její počest nezúčastnila. Celé to bylo divné. V lóžích, křeselech, na balkónech a vůbec na předních místech se leskly samé uniformy c. k. důstojníků. Mistr Smetana, tvůrce Libuše a tvůrce české hudby, neměl sedadlo, na něho slavný výbor zapomněl. Nikdo tehdy netušil, že v pátek 12. srpna 1881 zachvátí divadlo obrovský ničivý požár.

O neuvěřitelných příčinách i náhodách této katastrofy, ale hlavně o opravdu slavnostním otevření Národního divadla před 140 lety, to si přečteme v příštím čísle Bludovického informátoru.

- Milada Kučerová

První advent v chrámu Páně

Letošní adventní čas je velmi krátký, začal totiž až 3. prosince a končí 24. prosince, přičemž v tento den budeme slavit i Štědrý den. Každý den můžeme v našem městě pozorovat mnohem více lidí než obvykle. Setkáváme se s nimi v obchodech a supermarketech, kde nakupují dárky, na náměstích, kde se převážně v odpoledních a večerních hodinách procházejí vánočním městečkem a poslouchají koncerty úspěšných a známých českých interpretů a kapel. K tomu všemu napadlo velké množství sněhu, ze kterého sice mají radost naše děti, ale již méně nadšení jsou lidé, kteří se musí brodit po neupravených chodnících a silnicích. Začíná předvánoční stresík. Přesto bychom

neměli v tomto čase zapomínat na to nejpodstatnější – očekávat příchod Krista. První adventní neděle v bludovickém kostele se zúčastnili naši noví konfirmandé, kteří si připravili pásmo týkající se adventu. A právě oni zapálili první svíci na našem adventním věnci, která nese název naděje. Jejich pásmo týkající se adventu otiskujeme níže, nyní se vám noví konfirmandé představí slovy konfirmandky Daniely Kristenové:

W tym roku nas konfirmatów jest aż sześciu. Połowa z nas - czyli *Sofie Staňková, Jakub Klimsza i Daniela Kristenová* - uczęszczamy do PSP w Błędowicach. Natomiast druga połowa konfirmandów uczęszcza do czeskich szkół. *Adam Mrózek* jest uczniem ZŠ Frýdecká a rodzeństwo *Smetanových Monika i Pavel* uczęszczają do ZŠ Školní na Šumbarku.

Každý piątek spotykamy się na farze i pod prowadzeniem pani pastor Renaty Firlové mamy lekcje, które często nawiązują do tematów, które przerabiamy na szkółce niedzielnej. Na naukach konfirmacyjnych mówimy o stworzeniu świata, życiu Jezusa Chrystusa i Biblii.

Adventní věnec

V adventu si na naše stoly klademe adventní věnec, na kterém postupně rozsvěcujeme čtyři svíce. Věnec je od nepaměti symbolem vítězství. Je holdem tomu, kdo je očekáván a zároveň přichází jako vítěz, jako král Ježíš Kristus přicházejícího Ježíše Krista.

Každému, kdo věrně a s láskou vyhlíží příchod Páně, bude předán věnec spravedlnosti, vítězný věnec života. Bible říká: *Bud' věrný a dám ti vítězný věnec života.*

Každá svíce na věnci má svůj vlastní název a význam. První svíčku nazýváme *svíci proroků* nebo také *svíci naděje*. Připomínáme si proroky, kteří nás vyzývají k tomu, abychom připravili cestu Páně.

Druhá svíce nese název *betlémská svíce* nebo *svíce pokoje*. Rozjímáme o Betlémě, kde se narodil Ježíš, kníže pokoje.

Třetí svíci se říká *svíce pastýřů* nebo i *svíce přátelství*. Připomíná nám betlémské pastýře, kterým anděl řekl, aby šli a našli nově narozeného Krále v jeslích.

Čtvrtou svíci nazýváme svíce andělů nebo svíce lásky. To andělé zpívali při Kristově narození.

Někdy se po Vánocích doprostřed adventního věnce umísťuje ještě pátá svíčka. Říká se jí Kristova svíce. Symbolizuje Ježíše Krista jako světlo, které porazilo temnotu. Připomíná nám, že ve středu našeho života má být Ježíš. Když doma nebo v kostele rozsvěcujeme svíčky na adventním věnci, připomínáme si, že Vánoce znamenají víc než jen nákupy, večírky nebo ozdoby. Tím skutečným smyslem Vánoc je narození Ježíše Krista.

Předvánoční setkání

Mám radost, že se s vámi mohu podělit se zprávami o milé události, jíž bylo setkání mládeže z poloviny 80. let minulého století. Akce se konala 16. prosince a přišlo 19 účastníků. Hlavní tematickou myšlenkou večera bylo narození našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista. Bratr Libor Šíkula nás ve svém zamyšlení provedl prostřednictvím Lukášova evangelia událostmi, které doprovázely Ježíšovo narození, a také přemýšlel nad tím, co by se mohlo stát, kdyby se hlavní aktéři zachovali jinak, než se skutečně zachovali. Je opravdu úžasné, kolik zajímavých postřehů dokážeme v Písmu objevit, čteme-li pozorně a dáme-li si čas o přečteném přemýšlet.

K adventnímu času patří neodmyslitelně i spousta písní, nejinak tomu bylo i na našem setkání. Sestra Pavlína Volná si pro nás připravila krásné písně s tematikou narození Pána, z nichž některé nejsou až tak často zpívány, a tedy známy.

Jak se již stalo zvykem, na našich setkáních vzpomínáme na léta, kdy jsme byli většinou nácitiletí. Tentokrát nám bratr Roman Kubiczek promítnul diapozitivy ze společných akcí v letech 1987 – 1988. Tyto snímky nás mnohdy rozesmály, zvláště jedním jsme byli doslova fascinováni, neboť jsme si mysleli, že se akcí účastnil i nejmladší syn pastora Volného Matyáš, který je mu podobný jako vejce vejci.

Sestra Lucie Lasotová „provětrala“ naše mozkové závity, když nám po malých kousíčkách odhalovala fotografie jednotlivých kostelů naší církve a my jsme soutěžili, kdo nejdříve pozná určitý kostel. Musím říct, že někteří z nás jsou opravdovými znalci, neboť už podle drobného detailu znají konkrétní stavbu.

Atmosféra celého setkání byla velice příjemná a měli jsme si toho mnoho co říci i po skončení programu. Rozcházeli jsme se s tím, že se příště uvidíme na horách v lesním kostele, a to 8. května 2024.

Přeji Vám všem požehnané vánoční svátky.

– Luboš Rajdus, presbyter

Vánoční příběh napříč historií

Třetí adventní neděli mezi bludovické sborovnice zavítali aktéři evangelijního příběhu o narození Ježíše Krista. Naši dorostenci ztvárnili tento příběh v různých časových rovinách – od doby kamenné, přes středověk až do současnosti. Ve vánočním příběhu kromě nám známých postav z evangelia – andělů, Marie, Josefa, hostinský, Herodes – vystupovali také vojáci, dělníci nebo podnikatelé. Na závěr představení naši vystupující zazpívali polskou vánoční koledu. Naším dorostencům děkujeme za jejich vystoupení a přejeme jim, aby navázali na tradici divadelních představení, v nichž hráli ve svém raném věku.

– Pavlína Volná

Zpráva

O byvatelé nájemných bytů se již nemusí obávat, že se přes kostelní náměstí budou zběsile prohánět auta, která si cestu kolem kostela v posledních letech výrazně zkracovala. Presbyter Karel Kvapulinský usilovně pracoval na renovaci brány, která byla ve středu 13. 12. opět zavěšena a uzamčena.

Panu Kvapulinskému upřímně děkujeme.

Přání pastor Renaty Firlové

Drogi zborze błędowicki,

w tej wyjątkowej nocnej ciszy, gdy gwiazdy świecą na niebie i światło Betlejemskiej Gwiazdy napa-
wa nasze serca nadzieją, pragnę z całego serca złożyć Wam najserdeczniejsze świąteczne życzenia.

Niech ta święta Wigilia Bożego Narodzenia przyniesie Wam radość rodzącego się Dziecięcia, które
przyszło na świat, aby dać nam zbawienie. Niech Boże Światło, które rozświetla tę noc, oświeci
Wasze serca i napełni pokojem oraz miłością. Niech narodziny Jezusa Chrystusa będą dla Was
źródłem nadziei, siły i radości.

W chwilach spędzonych wspólnie w gronie rodziny i bliskich, niech zapanuje atmosfera
wzajemnego zrozumienia, miłości i życzliwości.

Pragnę Wam życzyć, abyście w Nowym Roku na każdym kroku Waszego życia doświadczali Bożej
łaski. Niech Chrystusowy pokój towarzyszy Wam w życiu codziennym, a Wasze serca zawsze
znajdują radość w służbie drugiemu człowiekowi.

W imieniu prezbiterstwa parafii Renata Firlova, pastor

Draží bratři a sestry ve víře,

v těchto vánočních chvílích Vám přeji, abyste zažívali pokoj a radost, které přináší narození našeho
Spasitele, Ježíše Krista.

Ať jsou Vánoce nejen časem radostných setkání s blízkými, ale i zamyšlením nad tím, co je pro nás
skutečně důležité!

Přeji Vám, abyste ve svých srdcích nacházeli klid a světlo, které nám přináší vánoční zvěst. Ať Vás
obklopuje láska blízkých, ale i Boží láska! Ať jste schopni tuto lásku sdílet s těmi, kteří ji potřebují!

S láskou a vděčností za společenství, které tvoříme, Vám přeji požehnané Vánoce a šťastný
nový rok 2024. Ať nás Boží milost provází každým dnem našeho života!

Za presbyterstvo sboru Renata Firlová, pastor

Betlémské světlo

Betlémské světlo (*Friedenslicht aus Bethlehem*, *Betlejemskie Światło pokoju*, *Peace Light of Bethlehem*) je plamínek zapalovaný každoročně před Vánoci v betlémské jeskyni, v níž se narodil Ježíš Kristus, a rozvážený skauty do řady míst v mnoha evropských a také několika amerických zemích. Zpravidla bývá nejprve letecky dopraven do Vídně, odkud se dále šíří většinou po železnici.

Středověká legenda vypráví, že na přelomu 11. a 12. století okupovaly turecké kmeny Seldžuků část Malé Asie a Svatou zemi, ve které se narodil a byl ukřižován Ježíš Kristus, a znemožnily tak křesťanům navštěvovat tato posvátná místa. Proto rytíři na výzvu papeže Urbana II. zorganizovali křížové výpravy do Palestiny. Nejprve osvobodili Betlém, později Jeruzalém. Křížáci uskutečnili celkem osm výprav, ale pouze jediná se dostala až do Jeruzaléma. Legenda praví, že jeden mladý rytíř se zapřísahal, že pokud se vrátí domů z křížové výpravy, tak do svého rodného města Florencie přinese plamínek ohně z betlémské baziliky. Věřilo mu však pouze málo lidí, protože z křížových výprav se vrátil jen málokdo. V Palestině kromě bitev hrozilo i nebezpečí nákazy cizími chorobami. Po třech letech, těsně před Vánoci v roce 1099 dorazili otrhaní mladíci do Florencie, kde v jejich čele stál jeden se zapálenou svící s plamenem. Všichni přísahali, že plamínek pochází z Betléma a zmíněný rytíř jej nesl v dobrých i zlých dobách po poušti i po moři jen pro to, aby splnil svůj slib. Svíci umístil v kostele, odkud si pak plamínek chodili zapalovat i další obyvatelé. Ve středověku to byl první i poslední plamen z rodiště Ježíše Krista.

V rámci akce *Světlo ve tmě* byl plamínek světla představen rakouskou umělkyní Adou Brandstetterovou. Ta si vzpomněla na oslavu Vánoc ze svého dětství, kdy si z kostela odnášela zapálenou svíci jako symbol míru. Plamínek světla byl zapálen v Betlémě a následně byl přepraven v nevybušné lampě letadlem Vídně. Odtud byl a je rozeslán do dalších zemí. S myšlenkou *Betlémského světla* pak přišla rakouská veřejnoprávní televize ORF, která organizovala vánoční sbírku pro postižené děti. Pro ozvláštňení sbírky vymyslela to, že by mohla poslat jedno tělesně postižené dítě letadlem do Betléma, aby zapálilo svíci v betlémské bazilice Narození Páně a letadlem převezlo zpět do Lince. V roce 1988 přišel s myšlenkou rozsáhlé distribuce betlémského světla skautský vůdce Herbert Grünwald. Byl inspirován myšlenkou mírového světla, se kterou přišla právě Ada Brandstetterová. Od roku 1989 každoročně pořádá Herbert Grünwald ve Vídni ekumenický obřad, na kterém je plamen míru předáván delegacím skautů z celého světa. Betlémské světlo bylo poprvé do Česka přivezeno

23. prosince 1989 oddílem bratří Revilliodových pod vedením Radka a Ludmily Pavlovcových. Od roku 1990 se plamen míru rozšířil do dalších zemí východní Evropy, kde se používá označení *Betlémské světlo*. V roce příjetí Rakouska do EU v roce 1995 přinesl rakouský poslanec Evropského parlamentu Paul Rübiger tradici zapáleného světla z Betléma do Evropského parlamentu ve Štrasburku, kde se každý rok rozsvěcí světlo pro občany celé Evropy.

V sobotu 9. prosince přivezli členové Junáku do České republiky Betlémské světlo. Jak se již stalo v posledních letech tradicí, převzali ho od svých rakouských kolegů a následně se s ním vypravili railjetem Českých drah do jihomoravské metropole. Následující sobotu 16. prosince bylo rozvezeno vlakovými spoji po celé republice.

BLUDOVICKÉ OZVĚNY

ZIMA 2023

Jubilanté

65 let

*Pavla Fukalová, Havířov
Aurelie Burdová, Havířov*

55 let

Karin Siudová, Bludovice

50 let

Vladislav Volný, Th.D., Bludovice

Křty

*Jaroslav Senko
Jaroslav Senko a Marta Lacková*

*Mariana Grulichová
Martina Grulichová*

*Adéla Záhorcová
Marek a Martina Záhorcovi*

*Liběna Záhorcová
Miroslav a Liběna Záhorcovi*

*Adam Gomboš
Vlastimil Gomboš a Miroslava Réziová*

*Eliška Ella Paszová
Tomáš a Martina Paszovi*

*Martina Pospíšilová
Zdeněk a Šárka Pospíšilovi*

*Lenka Drugdová
Lukáš a Veronika Drugdovi*

Pohřby

*Olga Starkova, roz. Jadwiszczokowa,
89 let, Havířov*

*Radomir Krygiel,
62 let, Bludovice*

Bludovický informátor - Čtvrtletník bludovického sboru Slezské církve evangelické augsburského vyznání

Adresa redakce: Selská 12, 736 01 Havířov - Bludovice

Redakce: Mgr. Pavlína Volná

Sazba a grafická úprava: Milan Maček